

Sygn. akt III Cz 204/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela M. A.

przeciwko dłużnikowi D. M.

o świadczenie pieniężne

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim - P. S. pod sygn. akt Km 30/03

na skutek zażalenia wierzyciela M. A.

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt I Co 1620/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Balion – Hajduk

sygn. akt. III Cz 204/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 września 2014r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim stwierdził wygaśnięcie skutków przybicia na podstawie art. 969 § 1 k.p.c. albowiem nabywca nie uiścił w terminie różnicy pomiędzy wartością zaliczonej wierzytelności, a pełną wartością nieruchomości z uwzględnieniem wpłaconej rękojmi. Nabywca miał w terminie 1 miesiąca od wezwania złożyć cenę nabycia na konto depozytowe sądu. Termin upłynął w dniu 8 sierpnia 2014r. W terminie tym nabywca złożył oświadczenie zgodnie z art. 968 § 1 k.p.c. o zaliczeniu na poczet ceny wierzytelności. Wartość licytowanej nieruchomości wyniosła 68 000zł, wartość rękojmi 10 200zł, wartość zaliczonej wierzytelności 49 229,08zł, zatem nabywca winien uiścić różnicę 8 750,92zł.

Nabywca M. A. w zażaleniu wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia względnie o przywrócenie terminu do uiszczenia brakującej kwoty, podnosząc iż nie uiściła brakującej różnicy, gdyż oczekiwała na wezwanie Sądu do zapłaty brakującej kwoty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 969 § 1 k.p.c. określa skutki niewywiązania się przez licytanta z warunków licytacyjnych co do zapłaty ceny nabycia. Postanowienia te odnoszą się zarówno do sytuacji, gdy cena nie została uiszczona w ogóle na wezwanie sądu określone w art. 967 k.p.c. jak i gdy wierzyciel uczynił to częściowo.

W niniejszej sprawie nabywca miał świadomość, iż zaliczona przez niego na poczet ceny wierzytelność nie pokrywa ceny nabycia w całości. Zgodnie z art. 967 k.p.c. i art. 968 § 1 k.p.c. po uprawomocnieniu się postanowienia o przybiciu sąd wzywa licytanta, który uzyskał przybicie (nabywcę), aby w ciągu dwóch tygodni od otrzymania wezwania złożył na rachunek depozytowy sądu cenę nabycia z potrąceniem rękojmi złożonej w gotówce. Na wniosek nabywcy sąd może oznaczyć dłuższy termin uiszczenia ceny nabycia, nieprzekraczający jednak miesiąca.

Nabywca może zaliczyć na poczet ceny własną wierzytelność lub jej część, jeżeli znajduje ona pokrycie w cenie nabycia. Jak wynika z tej regulacji nabywca po wezwaniu sądu ma dwie możliwości albo uiścić na rachunek depozytowy sądu cenę nabycia z potrąceniem rękojmi albo zaliczyć na poczet ceny własną wierzytelność lub jej część, jeżeli znajduje ona pokrycie w cenie nabycia. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują odrębnego wezwania sądu do uiszczenia reszty ceny nabycia.

Sąd Rejonowy w okolicznościach niniejszej sprawy prawidłowo zastosował przepisy art. 967 k.p.c., 969 k.p.c., 968 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy, biorąc powyższe pod uwagę na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.